

denne Skat, var den, at den længe har hvilet paa den samme Gjenstand; de samme Giere have været vant til at betale den, det vilde forrykke Forholdet, om man gif fra den, og han kan ikke hensigtsmæssig lægge den over paa den Skattegjenstand, som da skulde optage den, nemlig Grundtaxten, fordi denne indenfor det gamle Kjøbenhavns Grændser er lagt for saa lang Tid siden og efter saadanne Principer, at man maa betragte den som en slet Norm. Jeg kan ikke nægte, at dette har Udskilligt for sig, men jeg troer dog ikke, at det er tilstrækkeligt ligeoverfor den Betydning, som hele Skatten har. Der er, forekommer det mig, en anden Grund, der ikke er uvæsentlig, og jeg veed ikke, om den ikke ogsaa har været taget med i Betragtningen. Der er her i Kjøbenhavn et ikke ringe Gadeareal, til hvis Vedligeholdelse det Offentlige bidrager. Jeg troer, at Ingenieurcorpset hder Bidrag til Gaderne langs Volden, til Slotspladsen bidrager Staten, kort sagt, der er flere Forhold af den Natur. Disse Bidrag kunne ikke fordeles paa Grundskatten, og dersom man opgav Gadeskatten, vilde der jo paa Kjøbenhavns Behoere overføres, hvad der nu bæres af forskjellige Dele af Statslivet, thi at beholde disse Bidrag vilde man vel vanskeligt kunne uden en speciel Disposition her i Loven, men at fremkomme med en saadan speciel Bestemmelse her vilde maaskee heller ikke være passende. Jeg skal i den Henseende henlede Opmærksomheden paa, om dette Spørgsmaal ikke i sin Heelhed burde tages under fornøjet Overveielse. Gjennem alle Landets Kjøbstæder gaaer der saakaldte Landeveisgader, til hvis Vedligeholdelse Staten, og det med god Ret, bidrager en Deel. Skulde Staden Kjøbenhavn ikke have Adkomst til af Statskassen at faae Bidrag til Vedligeholdelse af lignende Landeveisgader; skulde der ikke paaligge Staten en almindelig Pligt til i en væsentlig Grad at bidrage til Brolægningen af de Gader, der fra hver Hovedvei føre ind i Byen til Posthuset, og skulde der ikke kunne paalægges Militærvæsenet en lignende Pligt med Hensyn til den militaire Færdsel i Byen? Naar man tog dette under Overveielse, vilde man atter komme ind paa det almindelige System; man vilde holde det fast, saaledes som det holdes fast

overalt, og Byen vilde af Staten faae et billigt Tilskud til sine Udgifter. Naar man ordnede Sagen paa denne simple Maade, vilde Gadeskatten kunne hæves og føres over paa Grundskatten. Det er naturligtvis et Spørgsmaal, som fortjener videre Overveielse, og som jeg henstiller til Undersøgelse af dem, der komme til at beskæftige sig med Loven.

Der er mellem Skatterne nævnt Klasse-skatten, og jeg skal omtale den, førend jeg gaaer over til den sidste Betragtning, jeg vil gjøre gjældende med Hensyn til det hele Skattevæsen, som her er opstillet. Om Klasse-skatten har den ærebe Minister ogsaa sagt, at han hovedsagelig holdt fast paa den, fordi det var en gammel Skat, man var vant til at betale af Næringen; det var vel ikke en almindelig Næringskat, men dog en Skat paa Næringen. De, der have gjort Indsigelser imod den, have sagt: Det er saa lidt en gammel Skat, at den endog er ganske ny; den er endog bleven betegnet med et nyt Navn, der vist ikke er saa slet valgt. Der er det Beshynderlige, at der, da vi forhandlede Loven om Næringen, var meget store Tvivlsmaal om denne hele Klasseinddeling, om dette hele Næringsbeviissystem osv. Jeg kan huske, at man dengang holdt fast paa Klasseinddelingen, fordi man ellers vilde tabe en Basis for Næringskatten, om man vilde have en saadan, og nu kommer man paa en vis Maade og siger: da vi have denne Klasseinddeling, maae vi benytte den til at faae en Skat af den. Den Klasseinddeling, som man dengang kom til, havde det Beshynderlige ved sig, at man egentlig ikke kom til anden Dom over den, end at man lo ad den. Her blev leet meget ad Klasseinddelingen, hver Gang man talte om, hvorvidt en Apotheker eller en Vexellerer hørte til 2den, 3die eller 1ste Klasse. Maar kom da næsten altd til at lee, thi der er noget Komisk i, at en Apotheker, der handler meget, skal være i anden Klasse, medens en Vexellerer, som maaske kun vexler for 10 Rd. om Dagen, er i første; Vexellereren er nu kommen i første Klasse og Apothekeren i 2den — ja, den, som kun sælger Hofmannsbraader, kunde gjerne være i sidste Klasse. Det er af den Art vilkaarlige Bestemmelser, der mindst af alle Ting kunne